

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9Co/94/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4417206354
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrea Szombathová-Poláková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:4417206354.3

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovvej a sudkyň Mgr. Ingrid Radošickej Vallovej a JUDr. Kataríny Marčekovej, v právnej veci žalobcu: Orange Slovensko, a. s., so sídlom Metodova 8, Bratislava, IČO: 35 697 270, zastúpený Bobák, Bollová a spol., s r. o., advokátska kancelária, so sídlom Dr. VI. Clementisa 10, Bratislava, proti žalovanému: C. L., nar. XX. XX. XXXX, W. A., S. XXXX/XX, o zaplatenie 501,16 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 13. februára 2018 č. k. 18Csp/34/2017-71 v spojení s opravným uznesením zo dňa 28. septembra 2018 č. k. 18Csp/34/2017-100 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom zamietajúcom výroku a vo výroku o náhrade trov konania zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom, v spojení s opravným uznesením, súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 261,16 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 261,16 eura od 08. 01. 2016 do zaplatenia, všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku žalobu zamietol a žiadnej zo strán nárok na náhradu trov konania nepriznal. Rozhodnutie po právnej stránke odôvodnil ustanoveniami § 44 ods. 1 zákona č. 351/2011 Z. z., § 34, § 52 ods. 1, 2, 3, 4, § 53 ods. 1, 3, 5, § 53a ods. 1, § 517 ods. 2, § 420 ods. 1, 3, § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 3 nariadenia vlády Sr č. 87/1995 Z. z., § 290, § 297 písm. b/, § 259, § 470 ods. 1 CSP. Uviedol, že žalobca sa žalobou doručenou na súd dňa 24. 03. 2017 domáhal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu istinu vo výške 501,16 eura s príslušenstvom a trovy konania. Žalobu odôvodnil tým, že so žalovaným uzavrel Zmluvu číslo A 8604873. Na základe uvedenej zmluvy si uplatnil škodu, ktorá mala vzniknúť tak, že žalovanému odpredal mobilný telefón Samsung Galaxy A5 za kúpnu cenu uvedenú v dodatku k zmluve s dohodnutou zmluvnou pokutou v sume 240,00 eur. Žalobca v dodatku k zmluve zohľadnil pri určení výšky zmluvnej pokuty výšku zľavy poskytnutej žalovanému pri predaji mobilného telefónu/telekomunikačného zariadenia, dohodnutá zmluvná pokuta nie je vyššia, ako výška zľavy, ktorá bola pri predaji mobilného telefónu/telekomunikačného zariadenia žalovanému poskytnutá. Žalobca ďalej uviedol, že žalovaný riadne a včas nezaplatil cenu poskytnutých služieb vo výške 201,16 eura. Žalobca pokusom o pokonávku zo dňa 19. 10. 2015 oznámil žalovanému sumu neuhradených faktúr za jednotlivé mesiace a sumu za mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie, vyzval ho na ich úhradu v dodatočnej lehote. Žalovaný na pokus o pokonávku nereagoval. Žalobu v časti o zaplatenie náhrady škody vo výške 240,00 eur súd zamietol, a to z nasledujúcich dôvodov: Pre možnosť konštatovania vzniku občianskoprávnej zodpovednosti za škodu musia byť splnené nasledujúce predpoklady: a) porušenie právnej povinnosti, b) existencia alebo vznik škody, c) existencia príčinnej súvislosti medzi porušením právnej povinnosti a vznikom škody a d) zavinenie. Na vznik zodpovednosti za škodu musia byť uvedené predpoklady splnené kumulatívne. Prvé tri predpoklady sú objektívneho charakteru, majú skutkovú povahu a dôkazné bremeno ohľadne ich preukázania leží na poškodenom, v danom prípade žalobcovi. Zavinenie má subjektívnu povahu a jeho existencia vo forme nevedomej nedbanlivosti sa predpokladá (prezumpované zavinenie) - dôkazné bremeno o tom, že tento vnútorný vzťah škodcu k jeho

objektívnemu konaniu nebol daný, je na škodcovi. Vo vzťahu k prvému predpokladu žalobca uvádzal, že žalovaný porušil záväzok vyplývajúci zo zmluvy, konkrétne Dodatku k zmluve o poskytovaní verejných služieb, zotrvať v zmluvnom vzťahu a platiť riadne a včas cenu za poskytované služby. Aj porušenie kontraktualnej povinnosti je porušením právnej povinnosti a môže založiť zodpovednosť za škodu podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Žalobca bližšie nerozlišuje, ktorú z uvedených dvoch povinností žalovaný porušil, či povinnosť zotrvať v zmluvnom vzťahu alebo povinnosť platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby. Z ostatného skutkového vymedzenia, ako aj predložených listinných dôkazov však mal súd preukázané, že žalovaný porušil povinnosť platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby. Z listinných dôkazov nevyplýva, a žalobca to vo svojom návrhu ani netvrdil, že došlo k ukončeniu zmluvného vzťahu so žalovaným a ak k nemu došlo, či tomu tak bolo pred ukončením doby viazanosti upravenej v dodatku. Keďže prvý predpoklad vzniku zodpovednosti za škodu - porušenie právnej povinnosti mal súd preukázaný, skúmal, či sú splnené aj ďalšie dva objektívne predpoklady pre vznik zodpovednosti za škodu, a to vznik škody a príčinná súvislosť medzi porušením povinnosti a vznikom škody. Súd riešil otázku existencie škody ako právnej kategórie, a teda súčasne skúmal existenciu zmenšenia majetku žalobcu (poškodeného) a to, či toto zmenšenie bolo vyvolané (či bolo v príčinnej súvislosti s) porušením právnej povinnosti žalovaným. Otázkou teda zostáva, či suma 240 eur ako zľava z kúpnej ceny, ktorú žalobca žalovanému poskytol pri kúpe telefónu, predstavuje škodu, ktorá mu vznikla v príčinnej súvislosti s porušením povinnosti žalovaného platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby žalobcu po celú dobu viazanosti dohodnutú v Dodatku. To, že k splneniu povinností oboch zmluvných strán z kúpnej zmluvy došlo, nie je v konaní sporné a túto skutočnosť nikto nenamietal. Taktiež je zrejmé, že zo zmluvy, z dodatku, ani Všeobecných podmienok nevyplýva povinnosť žalovaného vrátiť žalobcovi poskytnutú zľavu z kúpnej ceny MT v prípade, že žalovaný poruší povinnosti, ktoré mu z dodatku vyplývajú. Povinnosť žalovaného zaplatiť alebo vrátiť žalobcovi poskytnutú zľavu z kúpnej ceny v prípade porušenia povinnosti uhrádzať cenu za poskytnuté služby riadne a včas nevyplýva priamo z dodatku alebo všeobecných podmienok, ale ju nemožno vyvodiť ani z titulu náhrady škody. Podľa názoru súdu k zmenšeniu majetku žalobcu nedošlo v príčinnej súvislosti s porušením právnej povinnosti žalovaného platiť riadne a včas cenu za poskytované služby počas celej doby viazanosti. Je len samozrejmé, že aj z dôvodu predpokladaného zisku v podobe pravidelných mesačných platieb za poskytované služby po dobu viazanosti urobil žalobca rozhodnutie, výsledkom ktorého bola ním vyjadrená vôľa v kúpnej zmluve odpredať žalovanému mobilný telefón so zľavou. Súd vyhovel žalobe v časti nezaplatenia dlžnej sumy vo výške 261,16 eura. Súd mal preukázané, že medzi žalobcom a žalovaným bola riadne uzavretá zmluva o poskytovaní elektronických služieb, podľa tvrdenia žalobcu, žalovaný za poskytnuté služby v uvedenom období nezaplatil. Úrok z omeškania uplatnený v žalobe bol, čo do výšky úroku a času, kedy sa žalovaný do omeškania dostal, uplatnený správne. Súd preto žalobe čiastočne vyhovel tak, ako je to uvedené vo výroku rozsudku. O nároku na trovy konania súd rozhodol v súlade s § 255 ods. 1 CSP s prihliadnutím na § 262 ods. 1 CSP. Úspech žalovaného a žalobcu v konaní bol približne rovnaký, súd preto žiadnej zo sporových strán nárok na náhradu trov konania nepriznal.

2. Rozsudok súdu prvej inštancie napadol v zákonnej lehote odvolaním žalobca, a to v jeho zamietajúcom výroku. Vytkol súdu prvej inštancie, že nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Mal za to, že v prejednávanej veci nebola splnená podmienka v zmysle ustanovenia § 297 písm. b/CSP, a to jednoduchosť právneho posúdenia veci, ktorá skutočnosť vyplýva aj z rôznorodého posudzovania podobných vecí súdmi SR. Ďalším kritériom je nespornosť tvrdení strán. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že žalovaný napriek poučeniu sa k žalobe nevyjadril, t.j. nevyužil prostriedky procesnej obrany. Ak mal teda súd za to, že skutkové tvrdenia strán sú nesporné, mal vychádzať z tvrdení žalobcu, žalobe v plnom rozsahu vyhovieť. Z uvedeného vyplýva, že súd prvej inštancie mal nariadiť pojednávanie, keďže podmienky pre aplikáciu § 297 CSP neboli splnené. Takýmto postupom súd znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym zisteniam. Súd posudzoval nárok žalobcu na zaplatenie sumy 240 eur uplatnený titulom zmluvnej pokuty ako nárok uplatňovaný titulom náhrady škody, z čoho je zrejmé, že dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym zisteniam. Taktiež vec nesprávne právne posúdil, keďže zamietnutý nárok na zaplatenie sumy 240 eur žalobca žiadal priznať titulom zmluvnej pokuty podľa ustanovenia § 544 Občianskeho zákonníka a konajúci súd tento nárok posudzoval podľa § 420 a § 442 Občianskeho zákonníka. Uplatňovaná zmluvná pokuta bola dojednaná v písomnej forme - Dodatok k Zmluve č. A8604873 zo dňa

01. 06. 2015. Ďalej z dodatku vyplýva aj presný výpočet porušenia zmluvných povinností, pri ktorých sa zmluvná pokuta má uplatniť. Taktiež je dojednaná aj výška zmluvnej pokuty, resp. jej určenie. Žalobca zohľadnil aj časový aspekt uloženia zmluvnej pokuty a zohľadnil čas, kedy si žalovaný prestal plniť zmluvné povinnosti a tomu prispôbil aj výšku uplatňovanej zmluvnej pokuty. Na základe uvedených skutočností nie je zrejmé, prečo súd prvej inštancie uplatňovaný nárok posudzoval ako nárok na náhradu škody. Preto mal za to, že súd prvej inštancie rozhodol nesprávne a navrhol rozsudok súdu prvej inštancie v jeho zamietajúcom výroku zmeniť tak, že súd zaviazal žalovaného i na zaplatenie zmluvnej pokuty 240 eur s úrokom z omeškania, ako i mu prizná nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

3. Písomné vyjadrenie k odvolaniu žalobcu podané nebolo.

4. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP), viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania žalobcu (§ 379 a § 380 ods. 1 CSP), prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania a po prejednaní veci dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné a rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutom zamietajúcom výroku, ako i vo výroku o náhrade trov konania je potrebné v zmysle ustanovenia § 389 ods. 1 písm. b/ CSP zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. Predmetom konania je žaloba žalobcu doručená súdu prvej inštancie dňa 24. 03. 2017, na základe ktorej sa žalobca domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 501,16 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne od 08. 01. 2016 do zaplatenia, ako i náhradou trov konania, keď žalobcom uplatnený nárok pozostáva z neuhradenej ceny za poskytnuté telekomunikačné služby v zmysle zmluvy č. A8604873 a z nezaplatenej splátky, spolu vo výške 261,16 eura a z nároku žalobcu na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 240 eur.

6. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom žalobe žalobcu, čo do zaplatenia sumy 261,16 eura spolu s úrokom z omeškania z tejto sumy, vyhovel a v rozsahu žalobcom uplatnenej zmluvnej pokuty vo výške 240 eur žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žiadnej zo strán nárok na náhradu trov konania nepriznal. Predmetom prejednania odvolacím súdom, vychádzajúc z obsahu podaného odvolania žalobcu, je zamietajúca časť napadnutého rozhodnutia spolu so súvisiacim výrokom o náhrade trov konania.

7. Podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

8. Obsahom práva na spravodlivý súdny proces je umožniť každému bez akejkoľvek diskriminácie reálny prístup k súdu, pričom tomuto právu zodpovedá povinnosť súdu vo veci konať a rozhodnúť. Právo na spravodlivý súdny proces je naplnené tým, že súdy zistia skutkový stav, a po výklade a použití relevantných právnych noriem rozhodnú tak, že ich skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné alebo prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces. Do práva na spravodlivý proces ale nepatrí právo strany, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04), ani právo na to, aby bola strana sporu pred všeobecným súdom úspešná, teda, aby sa rozhodlo v súlade s jej požiadavkami (I. ÚS 50/04).

9. Pod porušením práva na spravodlivý proces treba rozumieť taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa strane znemožní realizácia jej procesných práv, priznaných mu v civilnom konaní za účelom obhajenia a ochrany jej práv a právom chránených záujmov. Ide teda o taký postup súdu, ktorý znemožňuje strane sporu realizáciu procesných práv a právom chránených záujmov, priznaných mu Civilným sporovým poriadkom na zabezpečenie svojich práv a oprávnených záujmov.

10. Po prejednaní podaného odvolania žalobcu dospel odvolací súd k záveru, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace základné procesné práva a to v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, pričom tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom. Odvolací súd preto rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutom zamietajúcom výroku s použitím ustanovenia § 389 ods. 1 písm. b/ CSP zrušil a vec mu v rozsahu zrušenia vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

11. V prejednávanej veci prvoinštančný súd vo veci rozhodol preskúmaným rozsudkom bez toho, aby vo veci nariadil pojednávanie.

12. Podľa § 297 písm. b/ CSP pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1.000 eur.

13. Vychádzajúc z vyššie uvedeného zákonného ustanovenia § 297 písm. b/ CSP je potom zrejmé, že pojednávanie netreba nariaďovať v zásade v takých prípadoch, kde nie je potrebné dokazovanie a kde nie je nevyhnutné ústne pred súdom prejednať argumenty strán týkajúce sa skutkového, či právneho posúdenia sporu.

14. Podľa § 168 ods. 1 CSP, ak súd nerozhodne inak, nariadi pred prvým pojednávaním predbežné prejednanie sporu.

15. Podľa § 181 ods. 2 CSP po úkonoch podľa odseku 1 súd určí, ktoré skutkové tvrdenia sú medzi stranami sporné, ktoré skutkové tvrdenia považuje za nesporné, ktoré dôkazy vykoná, a ktoré dôkazy nevykoná. Súd tiež uvedie svoje predbežné právne posúdenie veci. To neplatí, ak tak už postupoval pri predbežnom prejednaní sporu.

16. Podľa ustanovenia § 181 ods. 2 Civilného sporového poriadku je úlohou súdu prvej inštancie obligatórne určenie sporných a nesporných skutkových tvrdení a obligatórne predbežné právne posúdenie veci, ktoré sú kľúčovými inštitútmi pre zrýchlenie civilného sporového konania, ako aj prostriedkom na predídenie prekvapivých súdnych rozhodnutí. Súd svoju právnu argumentáciu stručne zhodnotí a zhrnie, na ktoré právne významné rozdielne skutkové tvrdenia strán zameria svoj proces dokazovania. Strany tak majú možnosť reagovať na intencionalitu dokazovania podľa právneho názoru súdu tým, že sa pokúsia tento predbežný právny názor vyvrátiť, alebo naopak, svojimi substancovanými skutkovými tvrdeniami a dôkazmi žalobu potvrdiť. Účelom je zjednodušiť a zrýchliť konanie tak, aby sa nevykonávali zbytočné dôkazy, ktoré súd nepovažuje za relevantné a nevenovala sa pozornosť zbytočným skutkovým tvrdeniam, ktoré podľa názoru súdu sú nesporné, alebo pre priebeh pojednávania a samotné rozhodnutie vo veci právne bezvýznamné. Okrem toho, že ide o dôsledné uplatňovanie zásady hospodárnosti konania, má toto ustanovenie za účel aj vyhnúť sa tzv. prekvapivým súdnym rozhodnutiam, keď strany mali pocit, že rozhodnutie vo veci samej a jeho právne odôvodnenie nemá oporu vo vykonanom dokazovaní.

17. Pokiaľ žalobca v podanom odvolaní uviedol, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom porušil jeho právo na spravodlivý proces, s takouto argumentáciou žalobcu sa odvolací súd stotožňuje. Z obsahu spisu v danej veci je zrejmé, že súd prvej inštancie považoval nárok žalobcu za dôvodný len čiastočne, keď mal za to, že žalobcom uplatnený nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty v sume 240 eur, ktorý navyše posúdil ako nárok na náhradu škody, nie je dôvodný. V danej veci nedošlo k nariadeniu pojednávania, takže ani nemohlo dôjsť k oboznámeniu strán v zmysle ustanovenia § 181 ods. 2 CSP a žalobca tak nemal možnosť vedieť, ani zistiť, či ním prezentované tvrdenia a dôkazy sú pre súd postačujúce, resp. sporné, a tak reagovať na predbežné právne závery súdu, navyiac, za situácie, že súd prvej inštancie nárok žalobcu na zmluvnú pokutu posúdil zásadne odlišne ako bol uplatnený. Podľa názoru odvolacieho súdu, súd prvej inštancie, majúci za sporný uplatnený nárok žalobcu v rozsahu zmluvnej pokuty, posúdený ako nárok na náhradu škody, nemôže žalobu zamietnuť bez pojednávania len vyhlásením rozsudku bez toho, že by vec predbežne prejednal alebo vo veci nariadil pojednávanie a následne postupoval v súlade s ustanovením § 181 CSP. Ak by súd predbežne prejednal žalobu, došlo by k vyjasneniu otázok predmetu sporu a jeho právneho posúdenia, resp. otázok dôkazného práva. V prípade nariadenia pojednávania by súd v zmysle ustanovenia § 181 ods. 2 CSP určil, ktoré skutkové tvrdenia sú medzi stranami sporné, ktoré skutkové tvrdenia považuje za nesporné, ktoré dôkazy vykoná a ktoré nevykoná, ako i by uviedol svoje predbežné právne posúdenie veci. V oboch týchto prípadoch by žalobcovi bolo zrejmé, aké sú predbežné právne závery súdu z hľadiska ním uplatneného nároku, na čo by mohol reagovať. Tým, že súd prvej inštancie neumožnil žalobcovi predniesť argumenty týkajúce sa právneho posúdenia sporu z hľadiska predbežných právnych záverov súdu a rozhodol bez nariadenia pojednávania, došlo zo strany súdu k odňatiu práva na spravodlivý proces. Je teda potrebné uviesť, že prvoinštančný súd za daných okolností pochybil, ak vo veci vyhlásil rozsudok bez toho, že by vyslovil

(najmä žalobcovi oznámil), ktoré skutkové tvrdenia považuje za sporné a ako vec predbežne právne posúdil, bez toho, že by bolo stranám sporu (žalobcovi) zrejmé, že uplatnený nárok na zmluvnú pokutu súd prvej inštancie považuje za sporný, čím porušil zákonom dané procesné práva žalobcu pre jeho ďalší procesný postup v kontradiktórnom sporovom konaní, najmä nevytvorením mu priestoru na uplatnenie primeraných prostriedkov procesného útoku. Teda, na rozdiel od súdu prvej inštancie, odvolací súd mal za to, že v danej veci bolo nevyhnutné pred súdom prejednať argumenty strán týkajúce sa právneho posúdenia sporu, čo potom vylučovalo taký procesný postup, aký vo veci zvolil súd prvej inštancie.

18. Vychádzajúc z uvedených skutočností, dospel odvolací súd k tomu záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie v jeho napadnutom zamietajúcom výroku a v súvisiacom výroku o náhrade trov konania je potrebné s poukazom na § 389 ods. 1 písm. b/ CSP zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie podľa § 391 ods. 1 CSP. Vzhľadom na uvedený dôvod zrušenia rozsudku súdu prvej inštancie v jeho napadnutom rozsahu bolo bezpredmetné zaoberať sa ďalšími odvolacími dôvodmi žalobcu.

19. Povinnosťou súdu prvej inštancie bude v ďalšom konaní sa riadiť názorom odvolacieho súdu, ktorým je podľa § 391 ods. 2 CSP viazaný, opätovne vec prejednať za stavu dodržania postupu opísaného vyššie, výsledky celého konania náležite zhodnotiť a potom o veci rozhodnúť.

Toto rozhodnutie bolo v senáte prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).